

DATO: 24.10.2025

Sagsnr.2025-1549

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at tilbageholde et beløb, der var blevet tilkendt [klager].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 21. maj 2025.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] har bistået [klagers] modpart i en retssag. Det fremgår, at [klager] ved dommen i sagen blev tilkendt sagsomkostninger med 50.000 kr., og at hendes advokat på den baggrund sendte en domsrykker den 11. april 2025. [Indklagede] svarede samme dag, at han afventede at modtage beløbet fra sin klients retshjælpsforsikring.

[Klagers] advokat rykkede efterfølgende for status, og ved e-mail af 5. maj 2025 til retshjælpsforsikringsselskabet gjorde [indklagede] opmærksom på, at han endnu ikke havde modtaget sagsomkostningsbeløbet. Forsikringsselskabet svarede den 8. maj 2025, at det var en fejl, og at beløbet inkl. renter nu var godkendt til overførsel.

Den 14. maj 2025 rykkede [klagers] advokat på ny for status, og samme dag svarede [indklagede], at han netop havde modtaget beløbet, men at hans klient endnu ikke havde betalt sin selvrisiko. [Indklagede] foreslog derfor, at han kunne overføre differencen mellem sagsomkostningsbeløbet og selvriskobeløbet med det samme eller vente til, at hans klient havde betalt selvrisikoen og så overføre det fulde beløb. [Klagers] advokat svarede, at de ville have hele sagsomkostningsbeløbet overført senest den 16. maj 2025, idet de ellers måtte gå videre med kravet.

[Indklagede] overførte imidlertid herefter differencebeløbet på 38.729,86 kr. og oplyste, at han ville rykke sin klient igen for betalingen af selvrisikoen og overføre beløbet, når han modtog dette. Han anførte samtidig, at de var velkomne til at inddrive det direkte over for hans klient.

[Klagers] advokat rettede herefter henvendelse til retshjælpsforsikringssselskabet for at afklare spørgsmålet. Derudover indgav [klager] den 21. maj 2025 nærværende klage til Advokatnævnet, da [indklagede] fastholdt, at han ikke ville overføre det fulde beløb.

Af retshjælpsforsikringssselskabets e-mail af 23. maj 2025 til [indklagede] fremgår bl.a.:

"I ovennævnte sag, er vi blevet gjort bekendt med, at beløbet DKK 50.029,86, som vi overførte den 8/5/25 til dækning af modpartens tilkendte omkostninger inklusiv renter, ikke er blevet overført til modparten i sin helhed.

Som det fremgår af korrespondancen nedenfor, var forudsætningen for denne overførelse, at beløbet skulle dække modpartens tilkendte omkostninger, da sagen i øvrigt var afregnet med jer.

Vi stiller os derfor uforstående overfor, at modparten nu oplyser, at kun en del af beløbet (ca DKK 38.000) er modtaget, og vi skal derfor venligst anmode om, at det resterende beløb overføres til modparten til opfyldelse af de tilkendte omkostninger. Hvis det så betyder, at I så har et udstående salær, så må I fremsende en ny opgørelse til os."

[Indklagede] svarede samme dag, at det var korrekt, og at det skyldtes hans klients manglende betaling af selvrisikoen. Han foreslog derfor, at forsikringssselskabet

overførte selvriskobeløbet/de manglende 11.300 kr. til ham med henblik på overførsel til modparten.

Af forsikringssselskabets svar af 12. juni 2025 fremgår bl.a.:

”Jeg skal beklage det sene svar – din mail har tilsyneladende været lidt undervejs i vores system og er først havnet i min indbakke her til morgen.

Som tidligere nævnt har vi afregnet sagen, herunder dit salær, med dit kontor.

Efterfølgende overførte vi modpartens sagsomkostninger – dog blev selvriskoen på 10 % ikke fratrukket som den burde, hvilket betyder, at vi reelt har indbetalt mere, end vi er forpligtet til.

Vi er imidlertid blevet gjort opmærksomme på, at modparten endnu ikke har modtaget det fulde beløb, som vi overførte, og vi skal derfor bede om, at restbeløbet snarest overføres til modparten, så de tilkendte omkostninger kan blive dækket.

Da vi overførte beløbet til jer, var dit salær allerede afregnet, og det resterende beløb var specifikt øremærket til modpartens omkostninger. Som du formentlig ved, dækker vi ikke selvriskoen – det er en del af forsikringsaftalens grundprincip.

Vi vil derfor sætte pris på en bekræftelse, når det fulde beløb er videreført til modparten. Hvad angår selvriskoen, er det et forhold mellem dig og forsikringstager/din klient – hvordan den håndteres (fx via depositum eller andet) er derfor uden for vores hænder.”

Den 12. juni 2025 svarede [indklagede] bl.a., at [klager] havde klaget til Advokatnævnet, hvorfor han nu lige så godt kunne afvente nævnets afgørelse, og at han havde svært ved at se, at modpartens sagsomkostninger skulle have forrang i forhold til hans. Han anførte endvidere bl.a., at det blot var et spørgsmål om, hvem der skulle indkræve selvriskoen, når klienten ikke ville betale. Forsikringssselskabet svarede samme dag, at det var noteret, at afslutningen af sagen afventede Advokatnævnets afgørelse. Derudover anførte de, at selvrisiko er et usikret krav, som forsikringen ikke dækker, og at de derfor ikke ville have overført beløbet, hvis de havde vidst, at det ville blive brugt til at dække dette usikrede krav – som der er mulighed for at dække helt eller delvist ved en depositumsopkrævning.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at tilbageholde beløbet, som hun var blevet tilkendt til dækning af sagsomkostninger, med den begrundelse, at han selv har et mellemværende med sin klient. Det bemærkes, at sagen blev anlagt af [indklagede], som har haft gode muligheder for at få afklaret, om der kunne opnås fri proces til klienten, ligesom han kunne have opkrævet aconto for selvriskoen.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at det ikke er hendes risiko at inddrive selvriskoen hos [indklagedes] klient. Det må have stået klart for ham, at beløbet på 50.029,86 kr., som han modtog fra forsikringsselskabet, var øremærket til dækning af sagsomkostningsbeløbet inkl. renter. Dette understøttes af korrespondancen med både [klager] og hendes advokat samt forsikringsselskabet.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han alene har beholdt det over for ham godkendte salær. Han har i øvrigt opfordret modparten til at sende hans klient i fogedretten samt registrere ham i RKI, da [indklagede] ikke selv har den mulighed, fordi der ikke ligger et eksigibelt fundament mellem ham og klienten. Det kan efter [indklagedes] opfattelse ikke være hans risiko, at hans klient ikke indbetaler selvriskoen, og slet ikke være i strid med god advokatskik, at han beholder det til ham tilkendte salær.

Det er endvidere bl.a. anført, at forsikringsselskabet har erkendt, at det var en fejl, at de ved udbetalingen undlod at opkræve selvrisiko i forhold til de dømte omkostninger. Der synes i øvrigt ikke at være hjemmel til, at forsikringsselskabet øremærker en udbetaling. Det er [indklagedes] klient, der er forsikringstager og derfor må have krav på at få dækket sin advokat først. Modparten er således ikke i et retsforhold med forsikringsselskabet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved delvist at tilbageholde det af retshjælpsforsikringsselskabet udbetalte beløb på 50.029,86 kr. Nævnet har herved lagt vægt på, at det – navnlig efter korrespondancen med forsikringsselskabet – må have stået klart for [indklagede], at det udbetalte beløb var øremærket til dækning af sagsomkostningsbeløbet, som [klager] var blevet tilkendt. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [indklagede] havde mulighed for at sikre betalingen af selvriskoen ved en depositumsopkrævning, og at han ikke med rimelighed kunne pålægge modparten risikoen for sin klients manglende betaling heraf.

På den baggrund, og idet Advokatnævnet ved kendelse af 26. april 2024 pålagde [indklagede] en bøde på 10.000 kr. for at have tilsidesat god advokatskik, pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Anne Schultz-Nielsen